

ΣΟΦΙΣΤΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' Έδρα πάλιν αι' Αθήναι.

Χίλια δυτακόσα ογδοήντα πέντε,
τὸ Κουβέρνο πάει πρῶτα μὲ πονέντε.

Ὁ Ῥωμηός τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνῃ,
κι' δὲν ἔχω ἔξοπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ καταβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιατί δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
Κι' ἔσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνῆς συνδρομητῆς.

Δὲν θί ἔχουμε ταφτέρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἑμὲ.
Μὲς' ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμηός μας μὲ βενάρα
Κι' ἄς τὴν δὶνη ὀποιος θέλει — εἰδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

Δεκάξη τοῦ Μαρτίου... ὁ Λάζαρος ἀνάστη,
καὶ ἡ σπουδαία πάλη τῶν ἐκλογῶν ἐπέστη.

Νούμερο ἐξηκοστό,
ρίχτε βέγγα 'στὸ Χριστό.

Ἐν ὄνοματι τοῦ νόμου ἄσπρο εἰς τὸν Οἰκονόμου.

Εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα, καλοὶ μου συμπολίται,
μὰ κάλλη σὰς συστήνει καὶ ὁ Ῥωμηός χρυσή!...
Ἄσπρο 'στὸν Οἰκονόμου, χωρὶς ποσῶς νὰ πῆτε
καὶ μ' ἔξοδα 'δικά του μὴ σταλιά κρασί.
Ἄσπρο 'στὸν Οἰκονόμου καὶ σεις καὶ τὰ παιδιὰ σας,
Ἄσπρο 'στὸν Οἰκονόμου μὲ ὅλη τὴν καρδιά σας.

Καλοὶ μου συμπολίται, κι' ἐγὼ σὰς βεβαιῶνω
πὼς ἡ πολιτικὴ τοῦ σκοποῦς γενναίους κρύβει,
καὶ εἶναι ὄνειρό του ἀγαπητὸ καὶ μόνον
ἢ φτώχεια ἢ καυμένη καὶ τὸ φτωχὸ καλύβι.
Ἐὰ τὸνειρό του τοῦτο ἐργάζεται μονάχος,
χωρὶς φιλοδοξίας, θερμῶς καὶ ἀταράχως.

Αὐτὸς καὶ εἰς τὰ σπῆττα τῶν φίλων ἂν γυρῆξῃ,
δὲν σκύβει ἔως κάτω ἀπ' ὄλαις τῆς μερσίας,
ἀλλ' οὔτε γιὰ τὴν ὄρα τῆς ἐκλογῆς φροντίζει
οὔτε κι' ἔκει νὰ κἀνῃ μεγάλας κουμπαραῖς.
Ἰσχυράματα δὲν ἔχει, πεντάρια δὲν ἔξοδεύει,
καὶ οὔτε γὰρ τὸν ψῆφο σὰν κι' ἄλλους ζητιανεύει.

"Ἄν καὶ μακρὰν τῆς τύρης, δὲν ἔπαυσε τὴν πάλην,
εἰργάσθη ἀθορόβως ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον,
καὶ τώρα ὡς Ἄντατος σηκώνεται καὶ πάλιν,
κι' ἔξου τὸ πρόγραμμα του τὸ ἀληθὲς καὶ μόνον:
Τὸ κράτος τῶν δικαίων τῆς λαϊκῆς μερίδος,
κι' οἱ ἔθνικοι ἀγῶνες τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος.

Προφέρουν τὸνομά του μ' ἀγάπη τόσα χεῖλη,
ὅλας ὁ σῶφρων κόσμος τὴν ἀρετὴ του ξέρει,
καὶ ὅσοι τὸν γνωρίζουν εὐκρινεῖς τοῦ φίλοι
μὴ πῖστι καὶ μὲ θάρρος τοῦ σφίγγουνε τὸ χέρι.
Κι' ἂν τρέχουσε καμπόσοι κοντὰ 'στὸν Οἰκονόμο,
ἔβρου πὼς δὲν θὰ κἀμῃ κανένα δασονόμο.

"Ἄς πῆσῃ πᾶς ἡ πόζα τῶν τόσων ἀρχοντίσκων,
ἄς ὑψωθῇ ὀλίγον ὁ τίμος ἐργάτης,
ἄς μὴ ζητῆ τὸν ἄρτον ἢ ἀρετὴ μὲ δίσκον,
ἄς μὴ πληρώνῃ μόνον γὰρ ὄλα ὁ χωριάτης.
Τοῦ ἔθνους ἡ σημαία ἄς στηλωθῇ 'στὸν Αἴμιον,
κι' ἡ σάλπιγξ ἄς ἤχησῃ τῶν ἔθνικῶν πολέμων.

Πολιτικὴ γενναία καὶ ὄντως ἐπιστήμων,
πρωτόσα εἰς τὰ σπῆττα τῶν ἐνθουσιασῶν,
καὶ σύρουσα κατόπι τῶσων σφρυγῶντα Δῆμον,
χωρὶς νὰ κἀμῃ ἕνα μικρὸν διορισμόν.
Πολιτικὴ γενναία χωρὶς κοκεταρίας
καὶ χεῖμαρρον καὶ γλώσσων ἐξόχου ρητορείας.

Αὐτὰ ὡς πρόγραμμα του καὶ πάλιν προκηρῦττει....
Τιμῆσατε μὲ ψῆφον λευκὴν τὸν Οἰκονόμου,
ἂν θέλετε νὰ πῆσῃ τῆς ἀρχόντης ἢ μύτη,
ἂν θέλετε τὸ κράτος καὶ τὴν ἰσχύν τοῦ νόμου.
Ἄσπρο 'στὸν Οἰκονόμου, κι' εἶναι τιμὴ 'στὸν τόπον
ἢ ἐκλογὴ τοιοῦτων ἀγῶν ἀναπροσώπων.